

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	ISdo/21/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201042
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: O., bytom T., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska 8, o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie a o dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. mája 2014, č. k. 9Sžso/29/2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania .

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 28. mája 2014, č. k. 9Sžso/29/2013 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. novembra 2012, č. k. 3S/101/2011-90, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. AA/2011/11055/5955/OPČ-SSZ zo dňa 21. marca 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 8. októbra 2010, č. 196362/2010/Om o nezaradení žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Žalobca proti uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (zo dňa 28. mája 2014, č. k. 9Sžso/29/2013) podal dovolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa, zrušil i napadnuté rozhodnutie správneho orgánu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a vrátil vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, prípadne zmenil rozsudok súdu tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec správneho orgánu na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov konania.

V dôvodoch dovolania poukazom na skutkové zistenia danej veci, zákonnú úpravu vzťahujúcu sa k predmetu súdneho prieskumu, zdôrazniac ústavnú úpravu práv a právom chránených záujmov a judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky namietal, že postupom súdu v danom konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právnych predpisov a nedostatočne zistil skutkový stav, súd nerozhodoval v merite veci,

dôvody, pre ktoré holo správne konanie začaté podľa vyjadrenia žalovaného neexistovali, súdne konanie má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonaním navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo súd viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože nedostatočne zistený skutkový stav neobstoí, ak sa zoberú do úvahy všetky skutočnosti a dôkazy súdom neuplatnené. Výtýkal súdu, že bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia sa jednoducho stotožnil s dôvodmi preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu o nezákonnosti zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie, a to aj napriek tomu, že nespochybnil pravdivosť žiadnych skutočností uvedených v žiadosti, čo znamená, že nespochybnil splnenie podmienok, zisťovaných správnym organom, žalobcom pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Dôvodil, že súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, na základe čoho a na základe akej právnej úvahy dospel k záveru, že splnenie všetkých podmienok zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo žiadosti neukladá podľa § 34 zákona úradu povinnosť zaradiť žiadateľa do evidencie, považujúc výklad správneho orgánu prijatý súdom za nepredvídateľný a neprijateľný.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. mája 2014, sp. zn. 9Sžso/29/2013 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - ustanovujúcej správne súdnictvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie navrhovateľa a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplyva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu najvyššieho súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plynie záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

Pre úplnosť najvyšší súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. februára 2010 číslo II. ÚS 65/2010 k prípustnosti dovolania v správnom súdnictve. V jeho publikovanom znení Ústavný súd Slovenskej republiky akceptuje výklad Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého je dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku neprípustné, ako súladný so základným právom na súdnu ochranu.

V odôvodnení uznesenia sa zaoberal aj nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 283/07, ktorým bol na určitý čas vyjadrený opačný právny názor na prípustnosť dovolania.

Ústavný súd nálezom sp. zn. IV. ÚS 283/07 zrušil uznesenie najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania dôvodiac, že tzv. zmätočné dovolacie dôvody sa vzťahujú aj na súdne rozhodnutia vydané podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Argumentácia IV. senátu ústavného súdu bola založená na texte záhlavia ustanovenia § 237 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sú naplnené zmätočné dôvody.

Týmto nálezom ústavný súd nepochybne autoritatívne dal na vedomie nielen konkrétnemu sťažovateľovi vo veci sp. zn. IV. ÚS 283/07, že jeho sťažnosť bola úspešná, ale zároveň (prostredníctvom internetu) tým oznamoval aj eventuálnym sťažovateľom, že do budúcnosti môžu podať dovolanie zo zmätočných dôvodov proti rozhodnutiu správneho súdu v prípade, ak sa tieto budú kryť s dôvodmi ústavnoprávnymi. Zároveň tým aj najvyššiemu súdu naznačil, aby zmenil koncepciu prípustnosti dovolania v správnych veciach.

Ústavný súd v uznesení zo 16. februára 2010 číslo II. ÚS 65/2010, ale uviedol, že otázka prípustnosti dovolania v správnom súdnictve mala byť pôvodne predmetom konania o zjednotení právnych názorov. Z rozpravy pléna ústavného súdu však vyplynulo, že citovaný nález ústavného súdu bol ojedinelým v inak konštantnej judikatúre ústavného súdu akceptujúcej neprípustnosť dovolania v správnych veciach, a preto nie je nevyhnutné využiť procedúru zjednocovania právnych názorov. Napokon aj štvrtý senát akceptoval uvedený právny názor v náleze sp. zn. IV. ÚS 208/08 a v uznesení sp. zn. IV. ÚS 274/09.

Ústavný súd Slovenskej republiky v doterajšej judikatúre vyslovil právny záver, podľa ktorého „nieť žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08).

Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokovaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarcu nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť mätúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (IV. ÚS 208/08).

Podanie dovolania v správnom súdnictve preto ani s poukazom na uznesenie IV. ÚS 283/07 neprichádza do úvahy.

V dôsledku tohto právneho názoru ústavného súdu nedošlo k zmene v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, a preto bolo konanie vo veci zastavené pre nedostatok podmienok konania.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.